

SLOVENSKI NAROD.

Izdaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 18 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oglasila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Šopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani v Frana Kolmaza hiši „Gledališka stolba“.

Upravništva naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 18. maja.

Nikdar še ni imelo gaslo, da je čas denar, toliko veljave in važnosti, nego v našem brzoživnem stoletju. Bedi si v trgovini, bodi si v vojni ali ka-terem koli podjetju, povsod nadvlada oni, ki se odlikuje po večji hitrosti, po lahnejem kretanju in razpolaganju svojih sil. Ker je spoznanje, da odločuje hitrost, brzina, postalo splošno, nastalo je uprav-nerozno raziskavanje in prirejanje novih prometnih prog, mej katerimi naj omenimo samo sv. Gotthard-sko, Predaljsko železnico, prekop Korinške ožine, transverzalne itd.

Najimenoitnejša in svetovno važna itaka proga pa je velikanski prekop mej Port Saidom in Suezom, tako imenovani Sueški kanal, dogotovljen s fran-coskim kapitalom po slavnem inženirju Lessepsu, ki je s sultanovim fermanom z dne 30. novembra 1854. na 99 let za svojo družbo dobil izključno pravico zgotoviti to velikansko strugo in tako neposredno zvezati Sredozemsko z Rudečim morjem.

To ogromno delo ima gotovo svetovno važnost, a ker je Sueški kanal najkrajši pot v zahodno In-dijo, ima še posebno eminentno važnost za An-gleško. Odkar se je storil prvi mahljaj za Sueški prekop pa do današnjega dne je zatorej Angleška z očitno ljubosumnostjo zasledovala vse početje in delovanje Francozov v deželi Faraonov, in od nek-daj so že angleški ministri in diplomati izgubili in poskušali v Sueški družbi zadobiti odločilen glas. Pa do zadnjega časa ostali so vsi njih napori samo poskusi, niti pokojnega Lorda Beaconsfielda prizadevanja in nakup velikega dela Sueških delnic ni razmer veliko predrugačil; v ravnateljstvu Sueške družbe je še dandanes 21 Francozov, a samo 3 Angleži, in angleška trgovina je še prej ko slej za-vezana, odrajtovati tribut Lesseps-ovemu podjetju in za svoje ladije, ki donajajo pridelke in zaklade iz vzhodnje Indije, plačevati precejšnjo carino za pre-hod prekopa.

Da tako stanje ponosnim, za svojo trgovino in za svojo nadvlado na morji bojzljivo skrbečim Angležem ni moglo in ne more biti po godu, da jim je Sueški kanal izključno v francoske oblasti neprestano strašilo, ka bi kacega lepega dne ute-gniša se preprečiti zveza preko Sueza v Indijo, kar bi zlasti ob kakej ustaji ali kakej invaziji bilo opasno, je ob sebi umevno. Prva skrb Angležev bila je tedaj, dobiti v Egiptu trden položaj. V tem prišle so jim znane homatije in izgredi v Aleksandriji in drugih egiptovskih mestih kakor nalašč. Nasledek bilo je bombardovanje Aleksandrije, bitka pri Tel-el-Kebiru, poraz ustanka in naposled okupacija ali, pravilneje rečeno, aneksija Egipta.

Evropske vlasti igrale so pri vsem egiptov-skem vprašanju malo zavirljivo, da, po polnem smešno ulogo. Večina izmed njih ni se upala vspe-red z Anglijo na morji stopiti na tistišče in Fran-cosko, ki bi bila sicer imela največ poguma in naj-več interesov ob ustji Nila, zadrževal je strah pred Nemčijo, deloma pa tudi pred Italijo, ki je bila še vsa razvneta zaradi afere v Tunisu. Ko se je tedaj sprožil prvi strel pred Aleksandrijo, osupnila je vsa Evropa, neizmišljivi niti železnega kancelarja; proti sili in pezi dogodkov ni bilo niti najmanjšega resnega ugovora, temveč, kakor je pri tacih prilikah navada, teložili so se, da hoče Angleška jedino le uvesti mir in red in da bode komečno lepo krotko položila račun o svojem delovanju in naposled prosila abso-lutorija.

A preteklo je za tem leto, in Anglija še ni ču-tila potrebe polagati računa, niti povpraševati pri evropskih vlastih za mnenje in odobravanje njenih korakov, temveč je vzela vse politične upravo v svoje roke in poslala v Egipt svojega najbolj prefriga-nega diplomata Lorda Dufferina, kljubu vsem pro-testom visoke, a Angležem nasproti jako neznatne Porte. Dufferin ogledal si je deželo in razmere in premetril vse zadeve jako temeljito, in plod njegovih študij je mej drugim nov kanal, ki bi se zgotovil z

angleškim kapitalom in vezal vevlačno Aleksandrijo z Rudečim morjem.

Ta najnovejši projekt, ki je že trasiran in za kateri so angleški trgovci podpisali že veliko vsoto, zavzima dandanes splošno pozornost, ker utegne po-stati izvor napetosti mej Francosko in Anglijo. Res je sicer, da ima Lesseps-ova družba izključni mono-pol do Sueškega kanala na 99 let, a na monopol iz turških rok se niti Francozje preveč ne zanašajo, dobro vedoč, da se za dober denar pri turških prav-nikih in diplomatih v Carigradu marsikaj, možno celo dokaz dobo, da Lessepsov monopol ni pravo-veljaven. Da je temu tako, o tem svedoči vest, da hoče Sueška družba sama graditi nov kanal. S tem bi Angležem prerezala vse ugovore in pritožbe, ker bi promet ladij ne bil nikakor zadržan in bi z Evrope došle ladije plule po jednej strugi tja, a z Azije došle po drugej strugi sem, kar dandanes ni možno, ko vedno rastoči promet ladij prouzročuje mnogo zadržkov in izgube časa.

Vprašanje novega kanala postalo je akutno in ako se tudi za zdaj reši povoljno, vendar preostaje še mnogo vprašanj zlasti zaradi kolonijalne politike mej Francosko in Anglijo, katere bi utegnile ohla-diti prijateljske razmere zapadnih vevlastij. O tem pa pri priliki drugokrat.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 18. maja.

Mej predlogami, ki so se razdelile mej člane **gospodske zbornice**, nabaja se tudi sledeči prvotni nasvet kneza Hugona Salma in tovarišev, zadevajoč pobiranje davka za verski za-klad: „Visoka zbornica naj sklene: 1. Ker je c. kr. vlada že priznala potrebo za temeljito premembo postave s 7. maja 1874. o doneskih, katere imajo plačevati katoliški duhovniki za boljše dotacije rev-nih dušnih pastirjev, sednji čas pa se jej ne zdi shoden za določno urejenje te zadeve, — nalaga se c. kr. vladi, da naj začasno pa takoj s tem odpo-

LISTEK.

Strašen dolg.

Abhaska legenda Vsevoloda Solovjeva. — Preložil Kmetov.

(Konec.)

Prošlo je deset let. Gih-Ursan živel je po prejšnjem srečno in ljubovno s svojo Riki, samo do popolne sreče nedostajalo jima je še nekaj. Imela nesta otrok in oba želela sta vroče imeti sinčka.

— Ah, če bi se nama rodil sinček! govoril je večkrat Gih-Ursan, globoko vzdihovaje.

In glej, v desetem letu zakona jela se je Riki konečno nadejati, da bodejo njijine želje izpolnjene. No, po abhaskem običaji skrivala je to skrbno pred njim.

Nekdaj po noči je Gih-Ursan krepko spal. Riki začutila je, da je nastopil odločilni trenutek. Ustala je tiho s postelje, zažgala ogenj, snela raz steno puško moževo in ustrelila v duri kože.

Gih-Ursan prebudil se je od strela, zagledal ženo s kadečo se puško v rokah in spoznal takej, kaj pomeni ta izdajna sprejeti od običajja strel.

Skečil je z radostnim krikom kvišku in, pozabivši celo nadeti kape, pobežal za izkušeno starko, katera naj bi bila v pomoč Riki.

Privedši starko, ostal je pri uhodu kože in čakal z zamiranjem sica. Minute zdele so se mu neskončne.

No glej, duri so se odprle in na pragu poka-zala se je starka.

— Junak ali krasota? stavl je jej je on, komaj pre-magovaje se, neizbežno v podobnem slučaju vprašanje.

— Junak! dejala je slovesno starka.

To je pomenilo, da se mu je rodil sin. Gih-Ursan bežal je kakor brezumen v kočo. Žena prostirala je k njemu objetja, a poleg nje brcal je z majhnimi nožicami in ročicami ter na vso moč kričal zdrav dečko.

Gih-Ursan čutil je, da je sedaj — najsrečnejši človek na svetu.

Kmalu sta Gih-Ursan in Riki, po abhaskem običaji, izbrala poštenega in premožnega prebivalca sosednje vasi za atalika*) svojemu sinu.

Določen bil je dan oddaje otroka odgojitelju. Ta obred moraj se je vršiti z obično v takih slu-čajih slovesnostjo in ceremonijo.

V predvečer dne oddaje zaspal je Gih-Ursan srečen in zadovoljen v svojej koči. Sin njegov bil je krepak. No, kar ga nekdo vzbudi. On se vzrami, in kakova bila je njegova groza, ko pri slabem svi-tanju začenjajočega se jutra zagleda pred seboj znano podobo gornega duha, v podobi cebeljidskega bojnika.

— Deset let je prošlo, Gih-Ursan, — šepnil je gorni duh, blisnovši z očmi, — jutri sprejem od tebe svoj dolg!

*) V Abhaziji, kakor tudi v nekaterih drugih kavka-skih krajih, izdajna obstoji običaj atalištva. Atalik je odgojitelj, kateremu se izroča dete s tem, da bi živel in se odgojevalo pri njem do polnoletja. Na ta način dečko, ki je vzrastel v tuji družini, ki ne pozna ne očeta ne ma-tere, vrnivši se v rodno hišo, čuti sebe tujega. Ta nerodni običaj pespešuje, naravno, samo razpad družine, prouzroča prepire in dostikrat popolni družinski propad. V. S.

more bistvenim težavam, ki so se nastavljale izpeljavi te postave, da pobira za sedaj od premožnih duhovnih korporacij in imateljev cerkvenih prebend za verski zaklad le določene doneske, kateri so se primerno določili v soglasju s pristojno cerkveno oblastjo. 2. Ta nasvet naj se izroči odseku devetorice v predpovetovanje in poročanje. Knez Hugo Salm, baron Dalberg, deželni grof J. Fürstenberg, grof Fr. Coudenhove, dr. Habětinek, grof Leo Thun, grof Fr. Thun, Hübner, Falkenhayn, Helfert.“

V zadevi **srbskega cerkvenega kongresa** podala se je bila včeraj vsled sklepa kongresnega odbora deputacija pod načelnštvom škofa Živkovića, kateri zastopa zbolelega škofa Budimskega, v Pešto, da poprosijo ministra Tiszo in Treforta in potem v Zagrebu tudi bana Pejačevića, da se naj bi sklical cerkveni kongres. — Patrijarh Angjelić mudil se je prejšnji teden pri rečenih ministrih. Patrijarh izročil je bil že pred tremi meseci operat zadnje synode, kateri zahteva v srbske cerkvene uprave nekaj več upliva in pravice za duhovne prisednike v cerkvenih zastopih. Ta operat bi se imel obravnati v prihodnjem kongresu, kojega pričetek želi gori imenovana deputacija v 8. dan junija. Ker je pa označeni sklep cerkvene synode ob svojem času vzbudil mnogo odpora pri posvetnih veljakih srbskih, si vlada vendar ne upa predložiti ta operat shodu ter bode odložila kongres do jeseni, da se tudi še po drugi strani bolj natanko informira o teh zadevah.

Brez vsakega načrta podjeto repatriiranje **Czango-Magyarov** iz Bukovine napravlja sedaj Ogron velike preglavice. Ni še dolgo temu, kar je vladini komisar Nagy zanikaval vesti, ki so bile nastale o žalostnem položaju teh prišlecev. Sedaj pa je dokazano, da so bile one vesti še daleč za resnico. Podžupan Tallian poročal je v torek v Velikem Bečskereku v komitatnem shodu o situaciji vrnivših se. Jedva tretjina repatriirancev s 15 letnimi dečki vred je za delo, udov brez kruha je nad sto, delavci zaslužijo jedva po 43 kr. na dan, živež je neizrečeno drag in za zaslužek ni zadosti preskrbljeno. Mnogo družin prodalo ali zastavilo je svojo obleko in pohištvo, da se preživé. Zemlja, ki je bila namenjena za kolonizacijo, zadostuje k večjemu za 220 družin. Komitatska kongregacija je sklenila poslati predstavko do državnega zbora in do vlade ter ob enem prositi, da naj se repatriiranci namestijo na državnih posestvih ter da se preskrbe s potrebnim denarjem za pohištvo in orodje. Da se začasno pride v okom neizmerni bedi, popoblastil se je Tallian, da sme uporabiti ubožno kaso komitata za to, da nakupi v velikej meri živež in ga za kupno ceno razdeli mej uboge delavce. V komitatu snuje se ob enem posebno podporno društvo za Czangovce. Vzlic tem žalostnim razmeram pa se še vedno prevažajo Czangovci iz Bukovine; sedaj je še kakih sto na potu v nižino Ogrsko.

Vnanje države.

V **italijanskej** kamori še sedaj ni končana debata, ki jo je bil prouzročil Nicotera s svojim predlogom za nezaupnico. Nicotera je grajal ministra-prvomestnika Depretisa zavoljo njegovega obnašanja nasproti iredentovskemu gibanju; on da je bil v začetku popustljiv in je še le tedaj vmes posegel, ko je bilo gibanje že v pravem teku. Tudi ga je vprašal, je-li res, kar se je govorilo, da je namreč Depretis vedel za Oberdankovo potovanje, pa ga vendar ni ustavil, dasi bi bil s tem rešil jednemu bedaku življenje, sebi pa prihranil jako siten položaj. — V svojem odgovoru

razvijal je Depretis v triurnem govoru svoj program in je ostro obsojal iredentovsko rovanje, imenuje Oberdanka priprostega morilca. Glede Ragoše je dejal, da ga bode res na mejo postavil, ako ne izpolni dolžnosti proti Italiji. Takih in enakih naredeb da je treba v varstvo države. Depretis poudarja, da je postalo veliko težje ohraniti mir in red po Italiji, sicer pa da upa, da ne bode treba posebne postave proti društvenim zborom in shodom. Treba pred vsem upravnih in socialnih poboljšanj; zato pa vlada ne sme biti motena po političnih agitacijah. Govornik omenja tudi govora Cairolia in Paviji, ki je dejal, da hoče ohraniti kult idej ne glede na stran, na katerej sede poslanci. On se ne more zadovoljiti z nedoločnim glasovanjem, da se ne pregreši proti svojej preteklosti. Samo tedaj da ostane na svojem mestu, aka zadobi razločno, zadostujočo zaupnico.

„Nordd. Allg. Ztg.“ podaja **balkanskim** knezom nekaj ukor, naslanjaje se na članek v Sredci izhajajočega „Balkana“, glasila bolgarske vlade. Dobrotno (!) in svarilno opominja organ nemškega kancelarja, da bi bilo jako obžalovati, ako bi novo osnovane podonavske države po svojem osvobojenju iz turških rok sedaj druge smotre imele, kakor ugodni notranji razvoj. Tem državicam da ne pristojata tirati politiko velevlastij, in ako bi to le poskušale, bi se težko dalo preprečiti, da se ne bi jelo v obče razpravljati vprašanje, da-li je bilo sploh dobro ustvariti take države.

Položaj v **Albaniji** je še vedno jako resen, ker se glavarji upornih rodov branijo priti pred Mustafu Assim pašo. Mej tem umrl je eden iz treh vodij bivše gorencalbarske lige, Hodo paša, v prognanstvu v Czirkianu. Hodo paša, načelnik turškim udom bivše lige, postal je bil blazen iz domoljubnih bolečin in pa vsled slabega ravnanja z njim v prognanstvu. Glede zadnjega se zatrjuje, da je turška vlada prognancu odrekala celo najpotrebnejši živež ter da je mogel Hodo le vsled množih podpor svoje rodbine ohraniti se pri življenju. V jednom svojih blaznih napadov skočil je z okna na ulico ter se ubil. Brat Hudov, Ibrahim Bey, katerega je kadi Czirkianski telegrafično pozval, izvedel je v Carigradu o smrti svojega brata. Vlada turška pa to zadevo drugače opisuje; po njenih poročilih se je bil Hodo paša v svojem prognanstvu tako zelo udal pijančevanju, da je postal vsled tega blazen. Smrt Hodo paše, pripadajočega rodbini, ki je storila mnogo uslug vladi, prouzročila je globoko žalost in tudi razburjenost mej njegovimi somišljeniki in soverci.

Dopisi.

iz **Ljutomera** 15. maja. [Izv. dop.] Društvo okrajne založnice v Ljutomeru imelo je 14. t. m. glavno letno sejo, pri kateri se je pretresoval in odobril račun za leto 1882 in se opravile volitve v razne društvene zastope. —

Društvo je imelo na konci leta 1882 — 291 udov z 291 opravnimi deleži, mej tekom opravnega leta jih je 8 pristopilo a 11 odpalo, na opravnih deležih bilo je uplačano 683 gld. 4 kr., a 671 gld. 31 kr. izplačano.

Vsled predloženega in potrjenega računa sprejelo se je leta 1882 v tekoči račun 72 893 gl. 40 kr.; a izplačalo 64.706 gld. 89¹/₂ kr.; torej je preostal na konci leta blagajniški preostanek v gotovem 8186 gld. 50¹/₂ kr.

On bežal je kakor brezumen iz vasi v gore. Sklenil je na vsak način, naj stane kar hoče, dobiti zopet svojega sina, odvzeti ga gornemu duhu.

* * *

Vlačil se je po gorah nekoliko dnij, se hranil z divjimi jagodami, ugašal žejo iz šumno bežečih studencev. Lezel je vedno više in više, na take strmine, po katerih še ni stopala človeška noga.

Dolgo bilo je njegovo iskanje brezuspešno. No, potem je večkrat razločno zaslišal nekje ne daleč plakanje svojega deteta in divji hohot gornega duha.

Tu se je ustavljal, zadrževaje dihanje, zamiraje od srčne muke ter pazno prisluškal. Tedaj utihnilo je plakanje in hohot.

Vse bilo je tiho krog in krog, samo nekje tam doli v nižavi razlegal se je strel lovca, nekje tam gori v višavi nad skalo slišal se je vzmah orlovih kril.

No, nekaj začulo se je detsko plakanje in strašni hohot tako blizu Gih-Ursana, da malo da se ni zvalil s pečine v burno-bežečo reko na dnu propada.

Bilanca o društvenem premoženju kaže sledeče: I. Imetje: a) gotovina 8186 gld. 50¹/₂ kr.; b) vrednost menjic 103.145 gld. 42 kr.; c) vrednost inventara 300 gld.; d) dolžne in naprej plačene obresti 2108 gld. 22 kr.; e) uloga pri Ljutomerski hranilnici 4000 gld.; vkupaj 117.740 gld. 14¹/₂ kr. II. Dolgovi: a) terjatve društvenikov 16.160 gl. 35 kr.; b) terjatve hranilničarjev 86.977 gld. 3 kr.; c) terjatve štajarske hranilnice 6000 gld.; d) terjatve rezervnega fonda 6391 gld. 43¹/₂ kr.; e) terjatve fonda za mogoče zgube 624 gld. 23 kr.; f) vrednost inventara 300 gld.; g) Naprej sprejete obresti 1287 gld. 10 kr.; vkupaj 117.740 gld. 14¹/₂ kr.

Kukovec,

načelnik.

Zemljič,
denarničar.

Gomilšek,
preglednik.

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) daroval je cestnemu odboru v Ajdovščini za preložitev cestne proge Kosovlje Rifenberg-Komen 300 gld.

— (F. Z. M. nadvojvoda Rainer,) glavni poveljnik deželne brambe, prišel je včeraj v Ljubljano in se nastanil v hotelu pri „Maliči“, kjer so se mu poklonili vsi vojaški in civilni dostojanstveniki. Danes bil je ogled tukajšnjih deželnih brambovcev, ki se pa neso obnesli v popolno zadovoljnost. Ob 2. uri popoldne bil je „diner“, pri katerem je svirala vojaška godba 17. pešpolka. Zvečer odpelje se visoki gost v Trst, od tam pa z vojnim parobrodom v Dalmacijo.

— (K slavnostnej predstavi.) Gledališčini odsek prosi tiste p. n. dame in gospode, ki bi hoteli o priliki Najvišjega pohoda sodelovati pri živih podobah, da to odseku (v pisarni trgovinske in obrtne zbornice v špitalskih ulicah) ustno ali pismeno do 25. t. m. naznaniti blagovolijo.

— (Imenovanja.) Višji rudniški svetnik v Pfibramu, g. Jan Novak, imenovan je vodjem rudnika v Idriji. Rudniški svetnik g. Josip Čermak v Idriji dobil je v priznanje svojega zaslužnega delovanja naslov in značaj višjega rudniškega svetnika. — C. k. okrajni sodnik v Tolminu, g. Paul Unterkircher, imenovan je svetnim tajnikom pri deželni sodnji v Trstu. — C. k. okrajni sodnik v Vodnjanu, g. Mat. Trnovec, premešten je vsled lastne prošnje v Sežano. — G. Fran Licen, dosedaj sodnijski pristav, imenovan je okrajnim sodnikom v Trgu (Monfalcone). — Avskultant g. Maks vitez Langer-Podgoro imenovan je pristavom v področji nadsodnije žv Gradci. — Pristav Jos. Dilena v Korminu imenovan je okrajnim sodnikom v Čresu.

— (Vabilo.) Pevsko društvo „Lira“ v Kamniku priredi dne 10 junija t. l. slavnost blagoslovljenja zastave. Natančnejši spored se bode pozneje priobčil. Odbor.

— („Tržaški Sokol“) izletel je preteklo nedeljo v Škedenj. Popolnem opravljenih Sokolov

Gih-Ursan omedlel je od groze. A ko se je prebudil — bilo je že popolnoma svetlo in vspominjši se, kar se je z njim zgodilo, ni mogel nikakor določiti, se je li to dogodilo v resnici ali se mu je samo sanjalo. Trudil se je odgnati od sebe težavne misli, trudil se je zaglušiti v sebi žalostno predčuvstvo, katero je ščemilo njegovo srce.

Kmalu prišel je atalik, zbrali so se sosedje. Riki se je z velikim gorjem, katero je pa skrbno prikrivala, pokoreč se običajem prednikov, poslovala od svojega otroka. Gih-Ursan oddal ga je z rok na roke ataliku. Atalik odšel je iz kočje z otrokom.

No, glej, prav v tem trenutku pokazala se je na jarko modrem nebu črna točka. Ta točka je rastla, rastla, se približevala, in že so vsi jasno mogli razločiti velikanskega orla, kateri je krožil po vzduhu. Orel spustil se je urno nad atalikom, ga z vzmahom krila vrgel po tleh, zgrabil z ogromnimi kremplji plakajoče dete in, predno so navzočni zbrani mogli priti v se, izginil v višini. Groza obšla je vse. Riki je v obupanji vila roke in se oblivala s solzami.

No, jedini Gih-Ursan znal je, kaj to pomeni.

Dvignil je oči in zagledal nad seboj prav na robu ostre čeri svojega sina. Dete nehalo je plakati. Ozarjeno jarkim solncem igralo se je z okrog njega posutimi cveticami, a gorni duh, sklonivši se nad njim, napeval mu je nežno zibeljno pesen. Lehki veterc odpihal je listke cvetk, kateri so se vrtili po vzduhu in prileteli do samega Gih-Ursana. Veterc razveval je kodre črnih las gornega duha, obroblijoče njegovo blede lice z neiznosno gorečimi očmi.

Gih-Ursan ni mogel prenesti tega prizora. Izpustil je obupni vzdih, ter z vsemi silami jel plezati proti vrhu skale, prijemaje se za ostro kamenje. No, v tem trenutku začuje se z nova divji hohot. Gih-Ursan zvalil se je in ostal nepremičen v trdem spanju.

Sledeči dan bilo je isto. Gorni duh dajal je nesrečnemu očetu zmožnost, radovati se nad svojim detetom od daleč. No, vsakokrat, kadar je Gih-Ursan skušal približati se, jel je dremati in zaspal začaranim snom.

Konečno prepičal se je Gih-Ursan, da proti

bilo je 29, drugih kakih 50. Sprejem in zabava v Škedenji izvrstna, zbranih bilo je okoli 900 oseb. Na drugo produciralo se je 10 Sokolov in izzvalo s svojo telovadbo živo pohvalo. Takoj po izletu pristopilo je mnogo novih udov in čez mesec dnij bode že 50 opravljenih Sokolov.

— (Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji) ima v soboto 19. t. m. svojo redno zborovo sejo s sledečim dnevnim redom: 1. Prečitavanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. „O tujkah“, čita g. M. Murko. 4. Volitev jednega odbornika. 5. Predlog glede skupnega izleta. 6. Slučajnosti. — K tej seji vabi uljudno odbor.

Razstava v Ljubljani o priliki šeststoletnice.

Razstavini odbor objavil je svoje dni pozive in splošna določila za razstavo po kranjskih časopisih, ter jih razposlal na mnogobrojne javne in privatne kroge, na zastopstva in posamezne osebe, z namenom, seznaniti širše in ožje kroge s pomembo razstave in jih ob enem povabiti k udeležtvu.

Kakor je znano, ima razstava obsežati več različnih oddelkov, namreč oddelek za izdelke hišne obrtnije, za izdelke ženskih ročnih del, za prazgodovinske, za starinske in kulturnozgodovinske predmete.

Jako važen oddelek razstave morajo zavzimate izdelki hišne obrtnije, ker je ona razširjena več ali manj povsod po Kranjskem. Odboru so došle do sedaj oglašila za čipkarijo iz Idrije, Žirov in Gorjan, za izdelke iz pletene slame iz Domžal in sosednjih krajev kamniškega okraja. Oglašena je tudi velika zbirka raznih stvari iz lesa: škafi, sodčki, korci, rešeta, skleda, krožniki, žlice, kladiva, lopate itd. iz Ljubljane; keglji, kroglice, okvirji, palice in druga strgarska dela iz Kočevja; pipe, coklje, kerplji in nekatera druga drobnina iz lesa iz Bohinja. Oglašeni so nadalje izdelki iz žime in platna iz Kranja; iz sukna iz idrijske okolice; iz ilovice in glin iz kamniškega in ribniškega okraja.

Odbor meni v tem oddelku tudi posamične narodne noše iz različnih krajev Kranjske, če bi bilo mogoče po figurinah, na razstavi predložiti, ter se nadeja, da se bo ta njegova ideja lahko uresničila.

Najboljše in ob enem najmnogovrstnejše bodo, po dosedanjih oglašilih soditi, zastopana različna ženska ročna dela. Ta oddelek bo obsegal vse vrste, od najnavadnejših do najumetnejših izdelkov, od izdelkov učenk po raznih dekliških zavodih do izdelkov znanih umetnic na tem polju. Odbor je za trdno prepričan, da mu bo mogoče podati jako poučen obris vseh različnih vrst: šivanja, pletenja, vezenja itd. Največ oglašil mu je dosedaj došlo iz Ljubljane, pa tudi Notranjska in Gorenjska obetati nekoliko.

Predmeti prazgodovinske dobe bodo na razstavi odlično zastopani. Najmočnejše se je bo udeleževal ljubljanski muzej. Največ jih pripada onim

najdbm zadnjega desetletja, ki so se vršile po napeljavi muzeja na Vačah, v Št. Marjeti, na ljubljanskem barji in v kriškeji jami pri Loži. Ta dela kažejo po navadi veliko tehnično spretnost in dober pojem za umetnijo. Prazgodovinske predmete obljubil je tudi razstaviti prevzvišeni gospod knez Ernst Windisch-Grätz.

Kar se tiče starinskih in kulturnozgodovinskih predmetov, ima odbor vsled večih privatnih zagotovil trdno upanje, da se bo dala stvar dobro izpeljati. Jako pohvalno je tu v prvi vrsti omeniti bogate zbirke gospoda pl. Strahla iz Stare Loke. Zbirka, katero je omenjeni gospod radovoljno odboru zagotovil, obsega celo vrsto predmetov starinske umetnije. Lesna rezbarija prejšnjih časov obstoji iz vsakovrstnih starih miz, škrinj, omar, stojal, šatulj, kaset. Razun tega ima gospod pl. Strahl več starih slik, podob, družega malega hišnega in sobinega orodja, skledic, ključev, zapon, krožnikov, steklenic, vrčev, majolik itd. Sploh je pa zbirka dobro ohranjena in skrbno obvarovana, ter vsled tega odboru še posebno dobro došla. Tudi od drugod so odboru došla že oglašila enakih predmetov.

Izvrstno bo zastopana cerkvena umetnija. Obsegala bo v posebnem oddelku najmnogovrstnejša, jako skrbno in umetno izdelana cerkvena oblačila, kot: albe (mašne srajce), casule (mašne plašče), pluviale (velike večerniške plašče); razne druge cerkvene stvari, kot: dragocene kelhe, monštrance, blazine, svečnike, križe, preproge itd. Ta stroka že sedaj ni jednostransko zastopana, vendar je pričakovati še več objav.

Strogo kulturnozgodovinski predmeti so večinoma v lasti privatnih oseb, zlasti velikoposestnikov. Odbor se je že nanje obrnil in pričakuje, da bodo njegovej želji v kratkem ustregli, kar so deloma tudi že storili. Posebno zanimljiva bi bila tu mnogovrstna zbirka orožja, kot: pušek, mečev, čelad, sulic, ščitov, oklepov itd., kakor tudi družih izdelkov iz železa. Zanimljiva bi bila tudi popolna zbirka različnih starinskih godbenih instrumentov, za katere ima odbor deloma že zagotovilo.

Zelo važne za kulturno zgodovino so tudi kulturno-zgodovinsko pomenljive, na Kranjsko se nanašajoče knjige. Odboru došlo je v tej zadevi prijazno zagotovilo prevzvišenega kneza Auersperga, da prepusti iz svoje dragocene biblioteke v tukajšnjem „Fürstenhofu“, kar se v tej zadevi želi. — Tudi od tukajšnje bogate založene licealne biblioteke ima odbor zagotovilo za večje število v tem oziru zanimljivih knjig. Privatni krogi sicer so se dosedaj v tej zadevi jako malo oglašili.

Odbor pričakuje, da ga bodo, kot dosedaj, tudi zanaprej prijazno podpirali vsi oni krogi, ki so na kateri koli način v tem položaji, da lahko delujejo v dober prospeh razstave.

Vabilo.

Po mnogih svojih prijateljih naprosen sklicati volilni shod za predstoječe volitve za deželni zbor

čaranju ne opravi ničesa, da s svojimi močmi ne more dobiti deteta. Tedaj se je spomnil znamenitega junaka Širara, kateri je slovel s svojo silo, neustrašljivostjo in trdostjo. Spomnil se je še Gih-Ursana, da ima krivo sabljo z ročem na križ, katero je odvezl ujetniku gjauru, ki mu je rekel, da po volji Allaha satan, koj ko zagleda ta križ, začne trpeti peklenke muke.

Gih-Ursan našel je junaka Širara, mu razodel svoje gorje in ga prosil pomoči. Širar bil je zadovoljen stopiti v dvoboj z gornim duhom. Odpravila sta se v gore in kmalu začula sta jok otrokov in sladko zibeljno pesen duha.

— Z Bogom! dejal je Širar Gih-Ursanu. — Ostani tukaj in me čakaj. Daj meni tvojo sabljo, bodem videl, če ti je ujeti gjaur resnico govoril o tem, da se hudič boji križa.

Rekši to, pobežal je Širar ko lehka srna proti vrhu, preskakuje s skale na skalo čez propade. Bil je že blizu vrha čeri. Na jedenkrat začutil je, kako ga napada slabost, kako ga je jel uklanjati spanec. No on je znal, da so to čaranja gornega duha. Mi-

slil je o svojej sablji, mislil ob obupanji Gih-Ursana in odganjal tako od sebe slabost in sen. Glavo pokrnil si je s kapuco, da bi ne slišal mamljivih zvokov zibeljne pesni ter se dvigal više in više.

Glej, zdaj zdaj dosegel bode vrh skale, s katero se razlega pesen in jok otroka! . . .

No, kaj je to? Pred njim, dva koraka od njega, stala je najedenkrat mlada abhazka, lehka in graciozna, kakor zračna prikazen, prekrasna ko prva iz žen Mahomedovega raja, kakor stkana iz lehkkih jutranjih oblakov in gornega vzduha. Obleka njena bila je tako prozorna, da so se skoz njo razločevale razkošne forme. In Širar mogel je razločiti vsako rožno žilico na prsih te čarobne krasotice.

Ni se zdržal junak in hrepenečim uzorom zagledal se je v divno prikazen ter ostal nepremičen, že gotov podleči čaranju; no hipoma prišla misel o sablji gjaura vzdramila ga je z nova. Podoba krasotice izparila se je v vzduhu. Širar skočil je proti vrhu in v nekoliko obupnih skokih bil je na vršini skale pred gornim duhom.

Ta blisnil je z očmi, zgrabil dete in, vzrav-

kranjski, nameraval sem istega še le tedaj sklicati, ko bi bile končane volitve volilnih mož, ker bi se le potem natanko vedeti zamoglo, kdo ima v resnici pravico odločevati in dogovarjati se o osebi kandidata.

Ko pa hoče naš centralni volilni odbor v Ljubljani zaradi prekratkega časa, kateri nas še loči od deželnozbornih volitev, svoje delo takoj pričeti in za nekatere volilne skupine do prihodnjega torka, do prve svoje seje, poizvedeti mnenja volilcev, ali vsaj dotičnih zaupnih mož — primoran sem torej volilni shod za notranjske kmetske in mestne volitve sklicati že v 20. dan t. m. popoldne ob 4. uri v Postojnski Čitalnici, kamor uljudno vabim priti vse gospode župane, občinske svetovalce, prečastito duhovščino in druge zaupne moze iz Notranjske, da se tam o osebi naših kandidatov dogovorimo in sporazumemo.

Pri tej priliki se bode tudi posvetovalo, kako bi se najspodobnejše pri prihodnjem cesarskem dnevu v Logatci sprejel in počastil Nj. Veličanstvo presvitli cesar — od strani vedno zvesto udanih Notranjcev.

Konečno še dostavljam, da sem se tudi pisмено na vse gg. župane s prošnjo obrnil, da oni veljavne moze iz svoje srenje še posebej k volilnemu shodu v mojem imenu povabijo.

V Čérknici dne 17. maja 1883.

Adolf Obreza,
državni poslanec.

Razne vesti.

* (Bismarck pri mizi.) Znano je, da železni kancelar ni samo pri zeleni mizi diplomatov mogočen, nego tudi pri dobro obloženi mizi. Neki nemški mesečnik pripoveduje o tem: Bodoči zgodovinpisci bodo pisali posebna poglavja o Bismarcku slabem prebavljanji in njega upliva na evropsko zgodovino. Mi se nikakor ne šalimo, kajti če se pomisli, kako upliva telesno razpoloženje na dejanja vsacega človeka in če se ve, kolikrat boluje Bismarck na slabem prebavljanji, ni nemožno, da zagleda kdaj zgodovinska razprava s tem naslovom beli dan. „Jaz pojem veliko“ pravi pogosto Bismarck, „in potem ne morem spati. Prebavam le bdeč. Jaz zvečer preveč zauživam in potem sem kakor „boa constrictor“. Ta lastnost se podeduje v rodbini Bismarckov. Njegov oča, ded in praded: vsi so bili veliki jedci in pivci. „Da je v našej deželi mnogo tacih jedcev, kakor mi“, rekel je Bismarck, „nastala bi bila že lakota in prebivalstvo bi se moralo izseliti.“ S starostjo pa pojema tudi moč kancelarja. Tužen spomina se časov, ko je liter vina popil v jednem dušku in zružil na jedenkrat po 12 trdo kuhanih jajc in ga neso nič tiščala. Dandanes zmaga samo še 3 trdo kuhana jajca, a vendar je pri jedi in pijači jako nezmeren, in mož, ki je premagal toliko nasprotnikov, ne more zmagovati samega sebe in krotiti svojega želodca. Vsled tega so indigestije pri njem na dnevnem redu.

Tujci:

Pri **Sionu**: Lampe z Dunaja. — Stern iz Gorice. — Grünwald z Dunaja. — Wranitzki iz Trsta. — Luterscheg iz Hercegovine.
Pri **Malióti**: Blau, Groag z Dunaja. — Winkler iz Zagreba.

navši se v vso svojo nečloveško rast, vzdignil malega nad brezdnom, kakor bi ga hotel vreči vanje.

Širar ustavil se je nehoté.

Tedaj položil je gorni duh z nova dete na cvetlice.

Samo jeden trenotek trajala je neodločnost Širara. Iz nižave, daleč pod skalo, došlo je do njegovega sluha upitje Gih-Ursana in to upitje dalo mu je odločnost. On odlomil je križ od sablje, se vrgel s prokletjem na duha in z vso močjo zabrusil vanj ta križ. Vsa skala se je stresla in zazibala. Gorni duh je zaječal in se zvrnil v propad.

Širar zgrabil je dete in, krepko držeč ga, spustil se s čeri k srečnemu, svojim očem ne verujočemu Gih-Ursanu.

* * *
Abhazci pripovedujejo, da se še dandenes iz tega propada, v kojega je padel duh in katerega nazivajo šajtan-saji-nabrik, to je „propad bolnega demona“, sliši upitje in ječanje . . .

Kutajis, 30. avgusta 1882.

Meteorologično poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
15. maja	7. zjutraj	737.54 mm.	+ 9.2° C	brezv.	jas.	0-20 mm.
	2. pop.	736.26 mm.	+ 22.8° C	z. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	738.38 mm.	+ 12.8° C	sl. vzh.	jas.	dežja.
16. maja	7. zjutraj	739.04 mm.	+ 12.6° C	brezv.	jas.	0-40 mm.
	2. pop.	737.18 mm.	+ 23.8° C	brezv.	jas.	
	9. zvečer	737.22 mm.	+ 15.6° C	brezv.	jas.	dežja.
17. maja	7. zjutraj	736.84 mm.	+ 12.0° C	sl. vzh.	jas.	0-60 mm.
	2. pop.	734.66 mm.	+ 23.5° C	sl. bur.	d. jas.	
	9. zvečer	735.80 mm.	+ 16.4° C	sl. bur.	obi.	dežja.

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk se od zadnjih dni ni dosti spremenil; razdelitev je bila še vedno precej enakomerna; razloček mej maksimumom in minimumom ne posebno velik. Temperatura se je še za spoznanje vzdignila in bila večinoma povsod nadnormalna; posebno nadnormalna, letnemu času neprimerna, je bila temperatura opoldnanska. Vetrovi so bili zelo slabotni, sicer pa precej spremenljivi. Nebo je bilo večinoma popolnem ali pa saj deloma jasno, vreme suho in vroče; sem pa tja se je nagibalo že k nevihtam.

Dunajska borza

dné 18. maja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld.	76 k.
Srebrna renta	79	20 "
Zlata renta	99	10 "
5% marcna renta	93	55 "
Akcije narodne banke	839	— "
Kreditne akcije	307	60 "
London	20	15 "
Srebro	—	— "
Napol	9	52 "
C. kr. cekini	5	65 "
Nemške marke	58	60 "
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	119 "
Državne srečke iz l. 1864.	100	171 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	99	15 "
Ogrska zlata renta 6%	120	35 "
" " 4%	89	30 "
" " papirna renta 5%	87	60 "
9% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103	— "
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	113 "
Zemlj. obšč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	30 "
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	102	— "
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	— "
Kreditne srečke	170	50 "
Rudolfove srečke	10	18 "
Akcije anglo avstr. banke	120	114 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	218	75 "

Službo išče

30 let star mož, oženjen, slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi zmožen. Jamščine dá 1000 gld. Kdor dobro, stalno službo preskrbi, dobi 100 gld. — Pisma se prosil adresirati na upravništvo „Slovenskega Naroda“. (314-4)

Na prodaj

je v Dragomerji, fare Brezoviške pri Ljubljani, hiša z vsemi pripadajočimi poslopi: jeden velik hlev, tri kleti, dva pada itd. z velikim vrtom in njivami čez štiri orale, vse pri hiši. Posestvo je dolga popolnem prosto in se prodaja takoj. — Naslov: Janez Čuden v Dragomerji št. 11. (326-2)

Razpis natječaja.

Za mesto občinskega šumara v Kastvu razpisuje se natječaj

do 15. junija o. g.

Molbenice, obložene dokazi, da molitelj pripada kojoj v državnem saboru bečkom zastupaneji zemlji, da je položil državni izpit za samostalno vodenje šumske uprave, da je krepka zdravila i da pozna hrvatski (slovenski) jezik v govoru i pismu — prima podpisano občinsko glavarstvo do ustanovljena roka.

Plača je godišnjih fort. 700 (sedamsto) iz občinske blagajne u antecipatnih mesečnih obrokih.

Glavarstvo občine Kastav,

12. maja 1883.

(339-1)

Lov v najem.

Dné 21. maja t. l. ob 9. uri dopoludne se bode lov občine Ovsiške v uradu e. kr. okr. glavarstva v Radovljici po javnej dražbi za čas od 1. junija 1883 do 1. junija 1888 v najem oddajal.

Lov meri 3277 oralov 427 □ sežnjev in je zelo dober, kajti v njem se nabajajo razen navadne divjačine tudi srne, divji petelin, ob Savi pa tudi čestokrat vodne selivne ptice.

Prijatelj lova vabijo se uljudno k omenjeni dražbi s pristavkom, da so dražbeni pogoji v uradu e. kr. okr. glavarstva v Radovljici vsacemu na razgled.

Zupanstvo Ovsiško,

dné 13. maja 1883.

Janez Potočnik,

župan.

(330-2)

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Zidan Most

24./4. in 30./4.

Zahvaljujem se cifrasto za poslane mi cvetke.

(M ???)

(338-1)

Ptuj.

Kupčijsko posestvo.

Zaradi preselitve proda podpisani svojo kupčijsko posestvo pri sv. Miklavži blizu Ormoža, obstoječe iz zidanega prostornega poslopja, nji in travnikov. — To poslopje je tik okrajne ceste in farne cerkve in se v njem že več let trgovina različnega blaga, kričma in žganjetočarija z dobrim uspehom izvršuje. — Po razmerah se da to posestvo tudi v najem. — Kraj je ugoden tudi za trgovino z vinom in deželnimi pridelki. — Oglasi se prosijo do konca tega meseca.

Maks Robič,

(325-2)

pri sv. Miklavži (Friedau)

Naznanilo otvorjenja.

Usojam se naznanjati, da sem otvoril na Bregu v baron Zois-ovej hiši št. 20 lastni vinotoc, imenovan

„Bizeljski hram“

kjer se toči ceno in pošteno vino, in sicer:

takozvani „cviček“ po	24 kr. liter,
dober rudeč „cviček“ po	28 „ „
„istrijanec“ najbolje vrste	36 „ „
in „bizeljanec“ starina po	40 „ „

Vsa večja naročila na raznovrstna vina od 56 litrov više izvršujejo se točno, najbolje iz „transitokleti“ v Količaji.

Tudi imam dalmatinska črna vina od 12 do 18 gld. Hkkl. v zalogi.

Priporočam se

odličnim spoštovanjem

J. C. Juvančič,

viniski trgovec v Ljubljani, Dunajska cesta šte. 21. (340-1)

Objavljenje.

Od cestnega odbora za okraj Senožeče se naznanja, da bo pristojbina mitnice na reškej skladnej cesti pri Vremih za tri leta, to je od 1. junija l. 1883 do osvoje l. 1886, v javnej dražbi

na 28. maja 1883

ob 4. uri popoldne v hiši načelnikovega namestnika v Senožečah v zakup dana pod sledečimi pogoji:

1. Zakupnik zadobi pravo, mitniško pristojbino pobirati, katera znaša:
 - a) od jednega upreženega vožnega živinčeta po 4 kr.
 - b) od jednega težkega gnanega živinčeta (vola, konja, bika, krave, junčka, junice, meza in osla) ali neupreženega živinčeta po 2 "
 - c) od jednega lahkega gnanega živinčeta (teleta, ovce, koze, prasca in svinje) po 1
 Živinčec, neseno ali peljano, ne spada pod odrajtlo mitniške pristojbine.
2. Zakupniku stoji v porabo mitnični hloh s pritliklino, potem stanovanje v mitnični hiši proti letnemu ponaprednemu izplačilu najemščine 25 gld.
3. Zakupnina se mora vsaki mesec na e. kr. davkarijo v Senožečah ponazadno odrajtati, sicer pa 6 od sto obresti od vsakega zapadenega obroka plačati.
4. Dražbe se zna vsak udeležiti, ki ima za to postavno sposobnost in zavore dati pogodeno varnost ter iz mitničnih zakupov ni izrečno izločen.

5. Kdor bi v imenu katerega drugega ponudbo staviti hotel, se mora s sodnijsko poverjenim pooblastiom svojega pooblastitelja pri zakupni komisiji pred dražbo izkazati in taisto nji izročiti.

6. Pismene, s postavnim kolekom previdene ponudbe morajo:

- a) Poročino (Caution) vsled odstavka 8 teh pogojev v gotovini ali pa v državnih papirjih po zadnje poznauem borznem kurzu ali pa z dokaznim spričevalom, da je ta znesek pri jednei eraričnih zalog v gotovini ali pa v državnih papirjih po kurznej vrednosti uložen ali hipotetično pupilarno utrjen bil; tedaj če je kavejia hipotekarno zagotovljena, mora biti taista z deželno- ali zemljiško-knjižnim zastavnim vpiskom ali izplskom in sodnijsko cenitveno listino od hipoteke previdena.
- b) Take ponudbe morajo do

27. maja 1883

pri okrajnem cestnem odboru v Vremskem Britofu zapечатene doiti.

- c) Pismene ponudbe morajo znesek v številkah odločno in razumljivo povedati in mora ponudnik svoje ime in priimek, potem stan in stanovališče podpisati. Stranke, pisave nezmožne, naj svoje lastnoročno znamenje k pismenim ponudbam pridenó, v kateri mora biti podpisan tudi jeden podpisalec kot priča in še jedna priča ter obeh stan in stanovališče. Če je več oseb skupno jedno pismo ponudbo ušlo, morajo v taisti povedati, da se kot nerazdelni soplačevalci: jeden za vse in vsi za jednega, na dopolnitvo zakupnih pogojev zavežejo. Ob jednem morajo v ponudbi taistega soudeležena naznaniti, na katerega ime se bo napisal zakupni objekt.
- d) Take ponudbe ne smejo imeti nobenih pristavkov (klausel), katere bi utegnile prikrajševati dražbene pogoje, ampak morajo odločno izraževati, da hoče ponujalec vse v tem objavljeni zapopadene in one pri ustmeni dražbi prečitane, v dražbeni zapisnik zapisane pogoje natanko izpolnjevati.
- e) Zunaj morajo pismene ponudbe imeti ta-le napis: „Ponudba za zakup mitnice pri Vremih“.
- f) Pismene ponudbe so pravovezilne za ponujalca od časa njih uloge, za cestni odbor pa še le od dneva, od katerega se potrditev ponudbe dotičnemu ponujalecu na znanje dá. Pismene ponudbe bodo po dovršenej ustmenej dražbi v pričó zakupnih dražbenikov odprte in razglašene. Zakup se bo potem, brez da bi se naprej dražilo, tistemu pribil, kateri bo ali po ustmenej dražbi ali po predpisanej pismenej ponudbi največ ponudil, pa naj si bo, da je ta ponudba izklicani znesek dosegla ali presešla, če je za sklepanje dotične zakupne pogodbe pripravna. Omeniti je, da, ako bi pismena in ustmena ponudba jednaka bila, dobi ustmena, od dveh ali več jednaki pismeni ponudb dobi pa tista prednost, za katero bo žrebanje odločilo, izpeljano po dražbenej komisiji.

7. Zakupnik je zave an kavejio šteti, del cele zakupnine položiti, to se zna odrajtati v gotovini, državnih papirjih ali fidejussorično.

8. Vsak mora, predno se sme dražbe udeležiti, znesek 100 gld. dražbenej komisiji kot začasno kavejio izplačati; to izplačilo zna biti, kakor zgoraj rečeno, v gotovini, zemljiško-odveznih obligacijah ali e. kr. državnih papirjih, po zadnje poznanej kurznej vrednosti.

9. Precej po dovršitvi dražbe bodo kavejije nezakupnikom nazaj izplačane, zakupniku pa bo taista še le po dogotovljenji kavejije (v smislu točke 7) nazaj izplačana; to dogotovljenje mora se zgoditi pred izročanjem zakupnega objekta.

Vsi drugi splošni zakupni pogoji se morajo ogledati pri cestnem odboru v Vremskem Britofu in Fostojini.

Odbor skladnih cest v Vremskem Britofu,

dné 15. maja 1883.

(337)

Obrazec za pismo ponudbo.

Jaz ponujam za zakup pobiranja mitniške pristojbine na reškej skladnej cesti pri Vremih za čas od 1. junija 1883 do 1. junija 1886 zakupni znesek (ponujani znesek v številkah), to je (ponujani znesek v črkah), in storim zagotovilo, da hočem pogoje, kateri so v dotičnem objavljeni predpisani, popolnem dostati.

Kot začasno kavejio prilagam tu znesek 100 gld.

(Podpis mora biti po objavljenem predpisu.)